

23. Всички тѣзи лукавы *тъща* извѣтрѣ излѣзுவать, и осквърняватъ челоуѣка.

24. И като станѣ отъ тамъ, отиде въ прѣдѣлы-тѣ Тирскы и Сидонскы; и влѣзе въ едиѣ къщѣ, и не искаше да го знае никой; но не можѣ да ся укрые.

25. Защото като чу за него нѣкоя си жена, на коѣто дъщеря ѣ имаше духъ нечистъ, дойде и припаднѣ на нозѣ-тѣ му.

26. А тя жена бѣ Еллинка, родомъ Сирофиникианка; и моляше му ся да испѣди бѣсъ-тѣ отъ дъщерѣ ѣ.

27. А Исусъ ѣ рече: Остави да ся насытятъ първомъ чада-та; защото не е добрѣ да земе нѣкой хлѣбъ-тѣ отъ чада-та, и да го хвърли на псета-та.

28. А тя отговори и рече му: Ей, Господи, но и псета-та отдолу подъ трапезѣ-тѣ ядѣтъ отъ трошицы-тѣ на дѣца-та.

29. И рече ѣ: За тѣзи рѣчь, иди; бѣсъ-тѣ излѣзе изъ дъщерѣ ѣ ти.

30. И като отиде у дома си, намѣри че бѣсъ-тѣ бѣ излѣзъл, и дъщеря ѣ легнѣла на постелкѣ-тѣ.

31. И пакъ като излѣзе изъ прѣдѣлы-тѣ Тирскы и Сидонскы, дойде къмъ море-то Галилейско, между прѣдѣлы-тѣ Декаполскы.

32. И довоздатъ му единого глухъ и гѣгнивъ, и молятъ му ся да възложи рѣкѣ на него.

33. И като го зѣ на странѣ отъ народъ-тѣ, вложи прѣсты-тѣ си въ уши-тѣ му; и като плюнѣ, похванѣ го по языкъ-тѣ.

34. И погледнѣ на себе-то, въздѣхнѣ, и казува му: Еффаѣа, сирѣчь, Отвори ся.

35. И тозъ часъ ся отвори хъ уши-тѣ му; и развърза ся върската на языкъ-тѣ му, и говоряше чисто.

36. И зарѣча имъ да не кажѣтъ *това* никому; но колкото имъ той зарѣчваше, толкозъ повече тѣ проповѣдувахъ:

37. И удивявахъ ся твърдѣ много, и думахъ: Всичко добрѣ прави; и глухы-тѣ прави да чувать, и нѣмы-тѣ да говорятъ.